

VÍTEJTE, PAPEŽI FRANTIŠKU!

DAR MARIÁNSKÉ A MISIONÁŘSKÉ SPIRITUALITY

Když byl monsignor Jorge Bergoglio pomocným biskupem a potom arcibiskupem v Buenos Aires, vždy 24. v měsíci si metrem anebo autobusem odskočil do baziliky Panny Marie Pomocnice, aby ji „pozdravil“ a popovídal si s Boží Matkou. Kardinál se objevoval v době, kdy tam nechodili věřící. Vstupoval do horní kaple tohoto impozantního a nádherného kostela, poklekl v lavici za sloupem, a tam se u nohou sochy, kterou požehnal don Bosko, dlouho modlil.

„Má zvláštní lásku k Pomocnici,“ říká tamější farář, „a též k blízké kapli sv. Antonína, kde v roce 1908 – díky salesiánskému knězi Lorenzi Massovi – vzniklo mužstvo, které se dnes nazývá fotbalové mužstvo San Lorenzo de Almagro a papež je jeho členem a fanouškem. Byl to právě Bergoglio, kdo při oslavách stého výročí mužstva a klubu žádal úřady, aby nikdy neodňali Pomocnici z této instituce, jejíž barvy – červená a modrá – byly inspirované pláštěm a oděvem Boží Matky.“

Je úplně přirozené, že papež se na své cestě do Turína zastaví v bazilice Panny Marie Pomocnice. Velmi chtěl uskutečnit tuto cestu, aby vyjádřil všechnu svou úctu k Panně Marii Pomocnici a k donu Boskovi.

Na členy 27. generální kapituly se obrátil těmito slovy: „Evangelizace mladých je posláním, které vám v Církvi svěřil Duch Svatý. Zkušenost dona Boska a jeho *preventivní systém*, ať jsou vám vždy oporou v úsilí žít s mladými. Přítomnost uprostřed nich ať se vyznačuje tou něžností, kterou don Bosko nazval laskavost i při hledání, nových jazyků, přičemž dobře věděl, že řeč srdce je základním jazykem pro přiblížení se, abyste se stali jejich přáteli. Dvousté výročí narození dona Boska je vhodnou příležitostí, abyste znovu nabídli charisma vašeho zakladatele. V životě vaší kongregace nikdy nechyběla pomoc Panny Marie Pomocnice a jistě nebude chybět ani v budoucnosti.“

Tato papežova slova, která nám umožňují pochopit jeho hluboké poznání salesiánského charisma, jeho upřímné oceňování tohoto daru Ducha Církvi a jeho osobní úctu k Panně Marii Pomocnici, musí být pro nás skutečným podnětem, abychom rostli ve věrnosti papeži a v pravé mariánské úctě.

Kořeny jeho úcty k Panně Marii

V různých písemnostech, zejména v dopisech adresovaných donu Cayetanovi Brunovi, uložených v salesiánském archivu v Buenos Aires, papež František popisuje svojí mariánskou úctu a salesiánskou zkušenost, kterou mu odevzdala a pomohla prožívat jeho rodina. V jednom z dopisů píše: „Není divné, že o salesiánech mluvím s láskou, protože moje rodina duchovně žila díky salesiánům v San Carlos. Jako dítě jsem se naučil chodit na procesí Panny Marie Pomocnice. Když jsem byl u babičky, chodíval jsem do oratoře svatého Františka Saleského. (...) Naučili nás tam vyprosit si *požehnání Panny Marie Pomocnice* pokaždé, když jsme se loučili s nějakým salesiánem.“

Byl pokřtěný v bazilice Panny Marie Pomocnice a začal se zúčastňovat procesí na její počest společně s babičkou z matčiny strany. To byla znamení, která ho přivedla do salesiánského internátu v Ramos Mejía a umožnila mu poznat svědectví mnohých salesiánů, mezi kterými vynikal kněz misionář Enrique Pozzoli. To všechno byly prvky, které přispěly k posílení a prohloubení jeho mariánské úcty.

Jeho proces v rozlišování povolání, na kterém ho doprovázel otec Pozzoli, ho přivedl k modlitbě a k objevení Boží vůle u nohou sochy Pomocnice v bazilice v San Carlos, kterou osobně požehnal don Bosko.

Vzpomíná: „Jedno *slůvko na dobrou noc*, které na mě udělalo dojem, bylo o potřebě modlit se k nejsvětější Panně, abychom dobře pochopili své povolání. Pamatuji si, že tu noc jsem se intenzivně modlil, dokud jsem nepřišel do ložnice... a od tohoto večera jsem nikdy neusnul bez toho, že bych se nepomodlil. Byla to psychologicky vhodná chvíle dát dnu a věcem smysl.“

Jeho mariánská úcta a jeho výzva jít na periferii

Ve spisech Svatého Otce, když byl ještě kardinálem v Buenos Aires, vyniká zejména skutečnost, že jeho salesiánská zkušenost silně spojuje mariánskou úctu se svátostným životem a misionářským impulzem. Jeho úcta k „Matce Pomocnici“ mu umožňuje chápat misionářský zápal mnohých synů dona Boska a členů salesiánské rodiny, který během let poznával.

Pomocí tohoto klíče, přičemž si velmi uvědomujeme jeho úctu k Panně Marii Pomocnici, můžeme opětovně číst tyto důvěrné vzpomínky, které vkládá do jednoho svého dopisu: „Viděl jsem čtvrtě bez pastorační péče. Dělal mi to starost a začali jsme navštěvovat děti. V sobotu po obědě jsme vyučovali katechismus, potom jsme si hráli, atd. Uvědomil jsem si, že my profesori jsme zavázáni slibem, vyučovat katolickou nauku děti a nevzdělané a tak jsem to začal dělat společně se studenty. Dílo postupně rostlo. Postavilo se pět velkých kostelů, organizovaným způsobem se zmobilizovaly děti v dané oblasti... a ne jenom v sobotu po obědě a v neděli ráno... Tehdy přišlo obvinění, že to není apoštolát vlastní jezuitům, že jsem posalesiánštil(!) formaci.“

Toto svědectví papeže Františka by nás mělo podnítit, abychom znovu oživilí naši osobní i komunitní úctu k Panně Marii Pomocnici – jako podstatný prvek skutečnosti, že jsme Ježíšovými učedníky a misionáři.

Závěr

Pán mi dal v tomto období milost poznat v různých částech světa dílo salesiánů a daroval mi privilegium, že jsem svědkem působení Panny Marie Pomocnice uprostřed nás. Právě Panna nás v těžkých dobách povzbuzuje, abychom poslechli výzvu papeže Františka a šli na periferie.

Právě Matka a „Pastýřka“ ze snů dona Boska v nás nadále vzbuzuje silnou lásku k Církvi a k papeži a přesvědčivou pastorační činnost v prospěch mladých, kteří jsou znevýhodněni a ohroženi.

S díkůvzdáním za okamžiky v Církvi, které prožíváme, vás jako syny a dcery dona Boska vyzývám, abychom prohloubili svoji úctu k Pomocnici a rostli s vědomím, že jsme služebníky mladých. A také, abychom reálně prožívali dar Hesla tohoto roku dvoustého výročí: *Jako don Bosko, s mladými, pro mladé...*

(Podle Il Bollettino Salesiano, červen 2015
přeložil Roman Farion)